

อาทิตย 20 ตุลาคม

สัปดาห์ที่ 29
เทศกาลธรรมดา
ทำวัตรสัปดาห์ที่ 1
วันแพร่ธรรมสากล

บทอ่านจากหนังสืออพยพ

อพย 17:8-13

ชาวอามาเลหฺมดีชาวอิสราเอลที่เรฟีดิม โมเสสสั่งโยชูวาว่า “จงเลือกชายบางคน และออกไปสู้รบกับชาวอามาเลหฺมในวันพรุ่งนี้ ข้าพเจ้าจะยืนอยู่บนยอดเนินลือไม้เท้าของ พระเจ้า” โยชูวาทำตามทีโมเสสสั่ง ออกไปสู้รบกับชาวอามาเลหฺม ขณะที่โมเสส อาโรน และเฮอรอนขึ้นไปบนยอดเนิน เมื่อใดทีโมเสสยกมือขึ้น ชาวอิสราเอลก็ได้เปรียบ แต่เมื่อ เขาลดมือลง ชาวอามาเลหฺมก็กลับได้เปรียบ เมื่อมือของโมเสสเมื่อยล้า อาโรนกับเฮอรอน ก็เอาก้อนหินมารองให้โมเสสนั่ง แล้วทั้งสองคนก็ช่วยกันประคองมือของโมเสสไว้ คนละข้าง

ดังนั้น มือของโมเสสก็ชูมั่นอยู่จนตะวันตกดิน โยชูวามีชัยชนะเหนือชาวอามาเลหฺม และฆ่าชาวอามาเลหฺมทุกคนด้วยดาบ

เพลงสดุดี

สดด 121:1-2,3-4,5-6,7-8

ก) ข้าพเจ้าเงยหน้ามองภูเขา ข้าพเจ้าจะได้รับความช่วยเหลือจากที่ใดเล่า?

ความช่วยเหลือของข้าพเจ้าย่อมมาจากองค์พระผู้เป็นเจ้า

ผู้ทรงสร้างท้องฟ้าและแผ่นดิน

ข) พระองค์จะไม่ทรงอนุญาตให้เท้าของท่านสะดุด ผู้พิทักษ์ท่านจะไม่หลับ

ถูกต้องแล้ว พระองค์ผู้ทรงพิทักษ์อิสราเอล ไม่เสด็จเข้าสู่นิราและไมบรรทมหลับ

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นผู้พิทักษ์ของท่าน

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นร่มเงาปกป้องท่าน

ค) แสงอาทิตย์จะไม่ทำร้ายท่านในเวลากลางวัน

แสงจันทร์จะไม่ทำร้ายท่านในเวลากลางคืน

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงพิทักษ์ท่านไว้ให้พ้นจากความชั่วร้ายทุกประการ

องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงรักษาชีวิตของท่าน

องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงพิทักษ์ท่านทั้งเมื่อออกไปและเข้ามاب้านนี้และตลอดไป

บทอ่านจากจดหมายนักบุญเปาโลอัครสาวก ถึงทิโมธี ฉบับที่สอง

2 ทธ 3:14-4:2

ลูกที่รักยิ่ง ท่านจงมั่นคงในคำสอนที่ท่านได้เรียนและมีความเชื่อมั่นแล้ว ท่านก็รู้ว่า ท่านเรียนรู้จากผู้ใด ตั้งแต่วัยเป็นเด็กท่านรู้จักพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งช่วยท่านให้มีความเฉลียวฉลาดเพื่อรับความรอดพ้นโดยอาศัยความเชื่อในพระคริสตเยซู ทุกถ้อยคำในพระคัมภีร์ได้รับการดลใจจากพระเจ้า และมีประโยชน์เพื่อสั่งสอน ว่ากล่าวตักเตือน ให้ปรับปรุงแก้ไขและอบรมให้ดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรม คนของพระเจ้าจะได้เตรียมพร้อมและพร้อมสรรพเพื่อกิจการดีทุกอย่าง

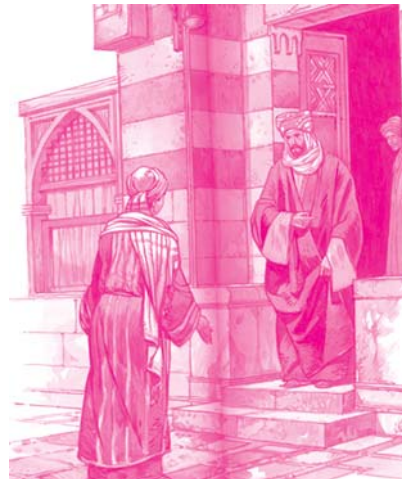
ข้าพเจ้าขอกำชับท่านเฉพาะพระพักตร์ของพระเจ้า และเฉพาะพระพักตร์ของพระ คริสตเยซูผู้จะทรงพิพากษาทั้งผู้เป็นและผู้ตาย โดยอ้างอิงการแสดงพระองค์และพระ



อาณาจักรของพระองค์ จงประกาศพระวาจา จงพร้อมสรรพทั้งเมื่อมีโอกาสและเมื่อไม่มีโอกาส จงว่ากล่าว จงตักเตือน จงให้กำลังใจ โดยปราศด้วยความพากเพียรอย่างเต็มที่

บทอ่านจากพระวรสารนักบุญลูกา ลก 18:1-8

เวลานั้น พระเยซูเจ้าทรงเล่าเรื่องอุปมาเรื่องหนึ่งแก่บรรดาศิษย์เพื่อสอนว่าจำเป็นต้องอธิษฐานภาวนาอยู่เสมอโดยไม่ท้อถอย พระองค์ตรัสว่า “ผู้พิพากษาคนหนึ่งอยู่ในเมืองหนึ่ง เขาไม่ยำเกรงพระเจ้าและไม่เกรงใจมนุษย์ผู้ใด หญิงม่ายคนหนึ่งอยู่ในเมืองนั้นด้วย นางมาพบเขาค้างแล้วครั้งเล่าพูดว่า “กรุณาให้ความยุติธรรมแก่ดิฉันผู้กับคู่ความเถิด” ผู้พิพากษานั้นไม่ยอมทำตามที่นางขอร้องจนเวลาผ่านไประยะหนึ่ง จึงคิดว่า “แม้ว่าฉันไม่ยำเกรงพระเจ้าและไม่เกรงใจมนุษย์ผู้ใด แต่เพราะหญิงม่ายผู้นี้มาทำให้ฉันรำคาญ ฉันจึงจะให้นางได้รับความยุติธรรม เพื่อมิให้นางรบเร้าฉันอยู่ตลอดเวลา”



องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า “จงฟังคำที่ผู้พิพากษาธรรมคนนั้นพูดซิ แล้วพระเจ้าจะไม่ประทานความยุติธรรมแก่ผู้เลือกสรรที่ร้องหาพระองค์ทั้งวันทั้งคืนดอกหรือ พระองค์จะไม่ทรงช่วยเขาทันทีหรือ เรบอกท่านทั้งหลายว่าพระองค์จะประทานความยุติธรรมแก่เขาโดยเร็ว แต่เมื่อบุตรแห่งมนุษย์เสด็จมา จะทรงพบความเชื่อในโลกนี้หรือ”



ข้อคิด

ในยุคที่เต็มไปด้วยสิ่งของสำเร็จรูป เมื่อต้องการสิ่งใดก็ได้ทันที ทำให้เราขาดการรอคอยและความอดทน สิ่งนี้เกิดขึ้นแม้ในการภาวนา หลายคนขาดความเชื่อ ละทิ้งพระเจ้าไปในที่สุด ก็เพราะขอสิ่งใดแล้วไม่ได้รับทันที เรื่องเช่นนี้เกิดขึ้นแล้ว ในสมัยพระเยซูเจ้า พระองค์จึงเตือนให้ระวังตัวดี ๆ ในเรื่องนี้

ข้าแต่พระเยซูเจ้า โปรดเพิ่มพูนความเชื่อของข้าพเจ้า ให้สม่ำเสมอและหนักแน่นในการภาวนา เพื่อพระองค์จะได้พบความเชื่อในตัวข้าพเจ้า เมื่อพระองค์เสด็จกลับมาด้วยเทอญ

